

Weinig woorden maar. De late oudheid lijkt zich terug te trekken in stilte.

Toch merkte al Nietzsche op dat het niet de stemmen waren van Plato of Aristoteles die klonken in Athene, noch die van Cicero of Seneca in Rome, die ons bereikten. Terwijl een wereld ten onder ging, die van het Rijk en haar recht, de antieke filosofie en het antieke heidendom en christendom, beschaving en man vrouw verhouding, nam deze juist in die laatste eeuwen de beslissende vormen aan. De middeleeuwse en onze moderne wereld stoelen op de late oudheid. Fascinerende thema's zijn het verdwijnen van de grond onder de voeten van de filosofie, het Grieks; de geboorte van de tijd als slechts tijdelijk hier en nu; de val van het vlees; de rol van de vrouw; en de naderende dood. De wanden van de werkelijkheid worden nadrukkelijker en nauwer.

Charles Vergeer doceert filosofie en ethiek aan de Fontys Hogescholen te Eindhoven. Hij promoveerde op een studie over de Griekse wijsgeer Heraclitus van Efese. Van zijn hand verschenen onder meer *Eerste vragen. Over de Griekse filosofie* en *Een verlies van vleugels. De filosofie in het oude Rome*. Zijn meest recente publicaties zijn: *De fluistertuin. Filosofie en literatuur* (2008), *Een kind een hinkelsteen. Nadenken over de jeugdzorg* (2009) en *Marcus. De man met de verminkte vingers* (2010).

Eerdere oordelen over deze publicaties:

'... een vruchtbare benadering van de antieke filosofie. Het resultaat is interessanter dan menig handboek. Daarom zal ik met belangstelling uitzien naar Vergeers gedachten over de filosofie in Rome.'

Frans de Haas in *Hermeneus*.

'... een boek dat zelfs specialisten in de Griekse filosofie tot nadenken zal stemmen, en misschien zelfs tot verwondering.'

Paul Claes in *NRC|Handelsblad*